

மலர்வதியின் நாவல்களை முன்வைத்து பெண் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சிக்கல்களும் போராட்டங்களும்

ச.வ.சஜி ரேகா ^{a,*}, ச. இளமாறன் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, இலக்குமிபுரம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், அபிஷேகப்பட்டி, திருநெல்வேலி-627012) நெய்யூர், கன்னியாகுமரி- 629802. தமிழ்நாடு, இந்தியா

Malarvathi's novels are the problems and struggles of life faced by women

S.V. Saji Rekha ^{a,*}, S. Elamaran

^a Research Centre of Tamil, Lekshmiapuram College of Arts and Science, (Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli-627012), Neyyoor, Kanniyakumari -629802 Tamilnadu, India.

* Corresponding Author:
sajirekha@gmail.com

Received: 26-04-2021
Revised: 11-10-2021
Accepted: 16-10-2021
Published: 30-10-2021

ABSTRACT

The last solace for women who are oppressed in every way, in an environment where they have lost their lives, emerges through writing. Malarvathi's writings are significant among such writings. In the context of Kumari District, the novels of Malarvathi's Incense Burner, Kaatkutty, and Waiting Karupaa, which arose as voices of rebellion against the patriarchy that suppresses women's feelings and freedom in the name of social morality, can also be freely mentioned in Buddhamveedi row. There are many logical reasons for that in those novels. All these three novels unfolding as autobiographies build the different lives of women living within the boundaries of Kumari District. The problems that arise in this structure are the problems faced by women here. The focus of this article is to explain the life problems of women through Malarvathi's novels that have emerged as her own history.

Keywords: Malarvathy, Women , Problems, Kattukutty, Karuppaai, Novels

முன்னுரை

வரலாறு என்பது நடந்த நிகழ்வுகளின் தொகுப்பல்ல. அவற்றைத் தொகுத்து எழுதுவதும் வரலாற்றை எழுதுவதாகாது. மாறாக வரலாறு எழுதுதல் என்பது ஒரு தனிக்கலை. தொடக்க காலத்தில் எழுதி அளிக்கப்பட்ட வரலாறுகள் தட்டையானவையாக, ஆண் பார்வையுடையதாகப் படைப்பிலக்கியங்களில் வெளிப்பட்டன. இதைப் பற்றிய புரிதலும் பெண்ணியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பின்னரே உருவானது பெண் வரலாறுகளை அசலாக, இயல்பாக வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற பெண்ணியவாதிகளின் அரிய முயற்சிக்குப் பின்னர் மறைக்கப்பட்ட, மறுக்கப்பட்ட பெண் வரலாறுகள் புனைவுகளில் எழுதப்பட்டன. இந்தப் பின்னணியில் பெண் தன் வரலாற்றுக் கதைகள், முக்கியமானதாக அமைகின்றன. இதில் தன்முனைப்பு கொண்டு தீவிரமாக ஈடுபட்ட பெண்ணியப் படைப்பாளிகளின் நீண்ட வரிசை தமிழில் உண்டு. இதில் தயக்கமின்றி எழுத்தாளர் மலர்வதியின் புனைகதைகளையும் இணைத்துக் கூறலாம். எல்லா வகையிலும் ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள், தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொலைத்துவிட்ட சூழலில் அவர்களுக்கான கடைசி ஆறுதல் எழுத்து மூலம் வெளிப்படுகிறது. அவ்வகை எழுத்துகளில் மலர்வதியின் எழுத்துகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குமரி மாவட்ட வட்டாரப் பின்புலத்திற்குள் சமூக ஒழுக்கம் என்ற பெயரில் பெண்களின்

உணர்வுகளையும் சுதந்திரத்தையும் நசுக்கும் ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்த கலகக் குரல்களாக எழுந்த கவலை, புத்தம்வீடு வரிசையில் மலர்வதியின் தூப்புக்காரி, காட்டுக்குட்டி, காத்திருந்த கருப்பாயி ஆகிய நாவல்களையும் தாராளமாகக் கூறிவிட முடியும். அதற்கான தர்க்கப்பூர்வமான காரணங்கள் அந்நாவல்களில் நிறையவே உள்ளன. ஒருவகையில் தன்வரலாறாக விரிகின்ற இம்முன்று நாவல்களுமே குமரி மாவட்ட நில எல்லைக்குள் வாழ்கின்ற பெண்களின் வெவ்வேறான வாழ்க்கையைக் கட்டமைக்கின்றன. இக்கட்டமைப்பில் எழும் சிக்கல்களே இங்குப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களாகும். இவற்றில் மலர்வதியின் தன் வரலாறாக எழுந்த நாவல்கள் வழியாகப் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் மையமாகும்.

பெண்ணியமும் தன் வரலாற்று எழுத்துகளும்

'Feminism' என்ற ஆங்கிலச் சொல் தமிழில் பெண்ணியம், பெண்ணியல், பெண்நிலைவாதம் எனப் பலவாறு மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இவற்றில் பெண்ணியம் என்ற சொல்லே இன்று அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பலராலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள இச்சொல் 'Femina' என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லில் இருந்து உருவானது. 'பெண் சமத்துவம் வேண்டிப் போராடும் பெண்ணியக்கங்களையும், செயல்பாடுகளையும் இச்சொல் குறிக்கிறது' என்று பெண்ணியக் கலைச்சொல் விளக்கக் கையேடு குறிப்பிடுகிறது (Devadatta, 2019).

'பெண்ணியம் என்பது பெண் பற்றியதோ, பெண்ணிடம் பேசுவதோ, பெண்களால் பேசப்படுவதோ அல்ல. பெண்ணியம் பாலின அடிப்படையில் தொழிற்படும் ஒட்டு மொத்தச் சமூகம் பற்றியது' என்று பிரேமா விளக்கமளிக்கிறார் (Prema, 1994). பொதுவாகப் பெண்ணியம் என்பது அனைத்துத் தனங்களிலும் சூழல்களிலும் பெண்களுக்கான ஒட்டுக்குமுறைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றுக்கான தீர்வுகளை முன்வைக்கக்கூடிய கோட்பாடாகவும் கொள்கையாகவும் சிந்தனையாகவும் இயக்கமாகவும் வளர்ந்து வரும் துறையாகக் கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறு பெண்ணியக் கருத்தியல்களை உள்வாங்கப்பட்டு, படைப்பாளிகள் எழுதும் பெண்ணிய நாவல்கள், பெண் மைய நோக்கில் நேடியாக அறியவும், பெண்கள் மேல் சுமத்தப்படும் பாலின அடிமைத்தனங்களை அடையாளம் காணவும் தன்வரலாற்றில் உள்ள பெண் மொழிக் கூறுகளை அறியவும் உதவுகின்றன. மேலும், பெண்களின் தன் வரலாறுகள் நம்பகத்தன்மையுடன் ஆவணப்படுத்தும் போது, அவை வரலாறாகத் தகுதிநிலை பெறுகிறது. வரலாற்றில் முன்னுரிமை கொடுக்கப்படாத பெண்களின் வாழ்வைப் போராட்டங்களைச் செயல்பாடுகளை, மதிப்பீடுகளைப் பழக்கவழக்கங்களை, மரபுகளைக் கண்டறிய உதவும் ஆவணங்களாகவும் சாட்சியங்களாகவும் இவ்வகை எழுத்துகள் அமைந்து விளங்குகின்றன. எழுத்தாளர் மலர்வதியின் புனைவுகளும் இத்தன்மையில் அமைவது தான் இங்குச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகிறது.

பெண் குழந்தை வெறுப்பு

இந்தியாவில் ஆண் குழந்தைகள் குடும்பத்தின் வாரிசாகவும், வரவாகவும், பெற்றோர் இறந்தால் இறுதிக்கடன்களுக்கு உரிமையுடையோராகவும் கருதப்படுகின்றனர். மாறாகப் பெண் குழந்தைகள் குடும்பத்தின் செலவாகவும் உறவுமுறைகளில் இரண்டாம் பட்சமாகவும் கருதப்படுகின்றனர். ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பது திருமண வாழ்வின் கடமையாகவும் பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பது குற்ற உணர்வினையும் அளிப்பதாகிறது. இந்நிலையில் இன்றும் மாற்றம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. குமரி மாவட்டத்தில் இவ்வழக்கம் மிகப்பரவலாக இருப்பதை மலர்வதி பதிவு செய்கிறார்.

'பெண்ணுக்கென்று எழுதப்பட்ட சட்டங்களைச் சில இலக்கணங்களை மாற்றியெழுத பல முற்போக்குவாதிகளால் கூட முடியவில்லை' என்று அவர் அளிக்கும் தன்னிலை விளக்கம் குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அப்பட்டமான உண்மையாகும் (Malarvathi, 2011). ஏனெனில் இங்கு அனைத்தையும் தீர்மானிப்பது ஆணாதிக்க மனோபாவம்தான். 'கட்டநாடான் ஆண் குழந்தை

வேண்டும் என்பதற்காக நான்காம் திருமணம் செய்து கொண்டதை" அழகிய நாயகியம்மாள் தன்னுடைய கவலை நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார் (Malarvathi, 2011). ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் புத்தம்வீடு நாவலிலும் இந்நிலையைப் பதிவு செய்துள்ளார். இவ்வரிசையில் மலர்பதியும் இணைகிறார். பெண் குழந்தைகளின் பிறப்பு, ஒரு சுமையாகவும் குடும்ப பாரமாகவும், பெண் குழந்தை பிறப்பால் குடும்பமே சோகத்தில் மூழ்கியதையும் தூப்புக்காரி நாவலில் மலர்வதி.

'லே. . . அந்த கறுத்த மூதேவி வாழ்றதைவிட செத்துப்போனா நல்லது, விளங்காத பயிருல அவர். . . வெள்ளம்ஊத்தினாலும் அதுல எதுவும் பிடிச்சாது" (காத்திருந்த கருப்பாயி, ப.39) என்று காத்திருந்த கருப்பாயி நாவலின் தலைமைப் பாத்திரமான சுந்தரி வழியாகக் காட்டுகிறார். இவள் தர்மரின் மூத்த மகள். அவள்' பிறக்கும் போதே தன் அப்பா தர்மரைப் போல் கருப்பாகவே இருப்பதால் அவளை ஊர்க்காரர்கள் காக்கை, கருமி என்றே அழைப்பார்கள். இந்த அழைப்பொலிகளைக் கேட்கும் போதெல்லாம் உள்ளுக்குள் புழுகித் தவிக்கிறாள். உடல்நிலை குன்றிய தங்கையோடும், தனது அப்பா தர்மரோடும் பாறை மடைக்கு இளவயதில் கல்லுடைக்க வந்த அவளின் கருணைக்குரிய வாழ்க்கை பெருஞ்சஞ்சலங்களோடும், கேலி கிண்டல்களோடும் கழிகிறது.

'யாரோட மனசையும் பாக்க எனக்கு ஆசையில்லீங்க.. நீங்க படிச்சவங்க, அறிவும் அழகும் உள்ளவங்க.. ஆசைப்படுற அத்தனையும் அடைகிற சக்தி உங்களுக்கு உண்டு. ஆனா எங்களைப் போல உள்ளவங்க ஆசைப்படுறதையும் இழந்துதான் பழகனும்.. உங்க மனசு வேற.. எங்க மனசு வேற..'" என்ற சுந்தரியின் சுய வாக்குமூலம் பல நூற்றாண்டுகளாக வெளிப்படும் பெண்களின் குரலாகும். குரலற்ற பெண்களின் குரலாக ஒலிக்கும் இவ்வரிகளில் மலர்வதியின் தனித்துவம் தெரிகிறது (Malarvathi, 2017). ஒரு கல்குவாரியை மையமிட்டு மட்டும் இந்நாவலின் கதைக்களம் அமைந்திருந்தாலும், பெண்களின் இருள் கொண்ட வாழ்க்கையினைப் பொதுவெளிக்குள் முன்வைக்க வேண்டுமென்ற அவரின் நோக்கம் ஒரே கதைக்களனில் வெளிப்பட்டுவிடுகின்றது.

பாலியல் வன்கொடுமைகள்

புராதனக் காலத்திலிருந்து நவீன காலகட்டம் வரையிலும் பெண்கள் போகப்பொருளாக, இச்சைகளின் புகலிடமாக, பரத்தை, கணிகை, காமக்கிழத்தி, அழகி, விபச்சாரி என்ற பல பெயர்களின் இன்பம் துய்க்க பயன்படுத்தப்படுபவளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று தனித்த குரல்கள் இங்குச் சரியாக இன்னமும் எழுப்பப்படவில்லை. இதில் எழுத்தாளர் சாரு நிவேதிதா பாலியல் தொழிலாளியான ஜமீலாவுடன் நிகழ்த்திய உரையாடல் மட்டும் விதிவிலக்கு. படைப்புலகில் பாலியல் வன்முறைகள் பெண்களுக்கு எதிராக அதீத கற்பனையுடனும் மிகை உணர்ச்சி மனப்போக்கிலும் பெரும்பாலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. எழுத்தாளர் இமையம் எழுதிய செடல், சு.வேணுகோபாலின் அஞ்சலை உள்ளிட்ட ஒரு சில முயற்சிகள் பெண்களின் பாலியல் வன்முறைகளைப் பேசியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வரிசையில் மலர்வதியின் காத்திருந்த கருப்பாயி நாவலையும் இணைக்கலாம். இந்நாவலில் சுந்தரியின் தங்கையாக வரும் வாய்பேச முடியாத, மூளை வளர்ச்சியற்ற பெண்ணிற்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் வன்முறை நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாதது. ரவியும் அவன் நண்பனும் இணைந்து அந்த அபலைப் பெண்ணைச் சீரழித்த நிகழ்வை நாவல் விவரிக்குமிடம் எழுத்தில் எழுத முடியாதது. மலர்வதியின் படைப்பாற்றல் இங்கு அதன் உச்சத்தைத் தொட்டது எனலாம்.

'ஒழுங்கா வாய்கூடப் பேசத் தெரியாத பச்ச மண்ணு போல உள்ள பிள்ளையை இந்த துரோகம் செய்ய கூட்டிக் கொடுத்தியே.. ஒரு நாளு ஒனக்கு அவுச்சிப் போட்ட நன்றியை காட்டுணியா நீ" (ப.57) என்று கேள்வி மட்டும் தான் அவளால் கேட்க முடிகிறது. ஆணாதிக்கத்தை எதிர்க்கத் துணிவிலாத அவளுக்கு இப்போது அழுமை மட்டுமே ஆறுதல் என்று மலர்வதி எழுதுகையில் நவீன பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைகளை எதிர்க்கத் துணிவில்லாத

குரலாக வெளிப்படுகிறது. பணக்கார வீட்டு குடிகாரங்களுக்கு ஏழைவீட்டுப் பெண்கள் இலவசப் பொருளா? என்று தன் நெஞ்சு பொறுக்க முடியாமல் பேச மட்டும்தான் முடிகிறது பெண்களால்.

'சுதா குட்டிக்க வயித்துல பிள்ளையாம். அதான் தவப்பனும் மொவளும் விசம் தின்னு செத்துப் போச்சுனம்" (ப.67) என்ற ஊரார் பேசியதைக் கேட்ட சுந்தரிக்கு, தன்னை உயிரோடு கொல்வது போன்று இருந்தது.தன் கண் முன்னாலே பாறைமடை வெள்ளத்தில் இருந்து தர்மரும் சுதாவும் தூக்கி எடுக்கப்பட்டு கரையில் கிடத்தப்பட்டிருக்க, சுந்தரியின் ஒப்பாரியை யாராலும் அடக்கமுடியவில்லை. இவ்வாறு நாவலின் ஒவ்வொரு பகுதியாலும் பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டே வருகின்றன.இதில் வெறும் புலம்பல்களாக மட்டுமே இவை அமைந்திருப்பது தான் குமரி மாவட்டத்தின் பெண்களின் சூழ்நிலை என்பதை யாரும் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.படைப்பு வெளிப்படுத்தும் குறியீடும் அதுதான்.மலர்வதி இக்காட்சிகளை மிக நுட்பமாக நேர்த்தியாகக் கட்டமைப்பதில் அவரின் படைப்பாளுமைகளும் தனித்திறனும் வெளிப்படுகிறது.

போராட்ட வாழ்க்கை

குமரி மாவட்டத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு பெண்களின் ~இருப்பினைப் பேசுகின்ற மலர்வதியின் மூன்று நாவல்களிலுமே அவர்களின் சமூகப் போராட்டமே மையமாக இருந்திருக்கின்றது. மூன்று நாவல்களின் கதை நாயகிகளுக்கும் அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த இடம், மொழி குறித்தெல்லாம் எந்தப் பிணக்கும் இல்லை. ஆனால் சமூகத்தோடு பெரும் முரண்கள் அவர்களுக்கு இருந்தது. அதையெல்லாம் இவர்களைத் தவிர வேறெந்த பெண் எழுத்தாளர்களும் பதிவு செய்யவில்லை. நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று கதை நாயகிகளும் தங்கள் வாழ்க்கை சார்ந்த சுய முடிவுகள் எடுப்பதற்கும் வெளிக்காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கும், விரும்பியவனை மணமுடிப்பதற்கும் எந்த அளவுக்கு போராட வேண்டியுள்ளது என்பதை அனுபவங்கள் வழி இந்நாவல்கள் வழியாகப் பேசுகின்றார் மலர்வதி. தமிழ்நாட்டின் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் பெரும்பாலும் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சனைகளைத்தான் இந்நாவல்களும் பேசுகின்றன என்றாலும் கதை ஒட்டத்திலும், நடையிலும் நம்பகத்தன்மையிலும் இந்நாவல்கள் தனித்துவமுடையன. இதன் வழியே வெளிப்படும் சூட்சுமமான உணர்வுகள் நாவல்களை கவனங்கொள்ள வைக்கின்றன.

மலர்வதியின் மூன்று கதை நாயகிகள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராட்டமோ, புரட்சியோ செய்யாத மனப்போராளிகள். தங்களுக்குள்ளே மனப்புழக்கம் கொள்வதோடு சரி, உரிமை மீறல்களுக்கும், இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கும் எதிராகக் குரலெழுப்பத் தெரியாத அபலைகளாகவே நாவல்களில் வந்து போகின்றனர்.இவர்களைப் போலவே பெரும்பாலான பெண்களும் நாவல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளனர்.குடும்ப ஆண்களின் சில்லறைப் புத்திகளுக்கும் சமூக மரபு என்ற போர்வையில் நிகழ்த்தும் வன்முறைகளுக்கும் வேறு வழி தெரியாமல் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்துக் கொள்பவர்களாகவே உள்ளனர். பிறப்பு - வளர்ப்பு - கல்வி - திருமணம் - காதல் வாழ்க்கை - பிள்ளைப்பேறு முதலான காலகட்டங்களில் குடும்பம் சமூகம் அதனைச் சார்ந்து தாங்கள் அடையும் வலிகளைக் கழிவிறக்கமாகவே நாவல்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

"ஏய்யா சீலக்காரன் போறான் கூப்பிடுங்கய்யா| என்றால், இஞ்ச இப்பொ பணம் ஆருகிட்ட இருக்கு, போகட்டும், வாண்டாம்" என்பார்.

நாங்க, எங்ககிட்ட பணமிருக்குண்ணு சொன்னா தனக்கு வாங்கிக்கிடுவாரென்று பயந்து பேசாம நிற்போம். பெரியம்மா, மெளள எழுந்திருந்து, ~யே சீலயக் கொண்டா| என்று சொல்வதற்குள், இவரும் வந்து விடுவார்.

பிச்சக்கார கூதியுள்ளய, ஒரு ஆத்திரத்துக்கு நாலு சக்கரங் கேட்டா இல்லை, இல்லண்ணிருவு கூட்டி வச்சி சீலை எடுக்கப் படிச்சிருக்கு என்பார் (கவலை, ப.162).

அழகிய நாயகியம்மாள் தன் வரலாறாக விரிக்கும் இப்பத்தியை வாசிக்கையில் வாசக மனம் துணுக்குறும். அன்றைய காலகட்டத்தில் வீட்டிற்குள் முடங்கிக் கிடக்கும் பெண்கள் பணம் சேர்க்கப் படாதபாடுபடும் நிலையை அவர் விவரிக்கிறார். இக்கடினமான வேலைகளில் அவர்களுக்குச் சமரசம் செய்ய எந்த ஆண்களும் இருப்பதில்லை. ஆனாலும் "புதிய சீலை" என்ற எளிய சந்தோஷம் கூட அவர்களுக்கு வாய்ப்பதில்லை. குடும்ப வாழ்க்கையில் எல்லாவித உறவுகளாலும் மிகச் சாதாரணமாக அனுபவிக்கப்படும் கொடுமைகளை இவ்வாறாகப் பல இடங்களில் காணமுடிகிறது. சற்றும் மாறாமல் புத்தம் வீட்டிலும் இது நிகழ்கிறது. இங்கும் லிஸிக்கும் புத்தம் வீட்டில் வாழ்க்கை போராட்டமாகவே கழிகிறது.

"பெண் கேட்கிறவர்கள், பெண் என்ன சொல்லுகிறாள் என்று கேட்கப் போவதில்லை என்று பெண் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? வழக்கம் அப்படிதான்" (புத்தம் வீடு, ப.102).

என்ற வரிகளில் வெளிப்படுவது ஆணாதிக்கத்தின் உச்சம். குடும்பச் சூழலிலும் சரி சமூக வழமைகளிலும் சரி அன்றைய பெண்களுக்கு மனமகனைத் தெரிவு செய்ய உரிமையில்லை. இந்த நிலையில் லிஸிக்குத் தங்கராஜ் மீது கொண்ட காதல் மௌனமாகவே கழிகிறது. இதன்மூலம் லிஸி கொள்ளும் மனப்போராட்டம் வலி நிறைந்தது.

"மூட்டையாக அவள் கட்டிக்கொண்ட அழுக்குத்துணிகள் அவளின் தலையில் இருந்தது. ஒவ்வொரு நிமிசமும் வாழ்க்கைக்கான போராட்டத்துல இருந்தாலும் சிரிக்க மறக்காத சென்மங்க இதுகதான். மனசு நெறய வருத்தம் இருந்தாலும் கொஞ்சம்கூட சோர்வு இல்லாம உழைக்கும் எங்கள் பாராட்டுறது யாரு? இந்த சமூகம், மனுசன் என்ற மதிப்ப எங்களுக்கு தருதா...?" (தூப்புக்காரி, ப.81).

என்ற தூப்புக்காரியான பூவரசியின் வார்த்தைகளும் பெண்களின் சமூகப் போராட்டத்தையே பேசுகின்றது.

"வலி, அவமானம்து வாழ்க்கை முழுக்க நிராகரிப்பையே சுமந்துக்கிட்டே வாழ்ந்தவங்க நாங்க, அரவணைப்புக்காகவும், பாசத்துக்காகவும் ஏங்கி ஏங்கித் தவிச்ச மலர்வதி நான். மனவலிதான் என்னை எழுதத் தூண்டியது" என்று கூறும் மலர்வதியின் கூற்று பெண்களின் பாடுகளையும் அவர்களின் சமூகப் போராட்டம் கொண்ட வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையும் உணர்த்துகின்றது.

முடிவுரை

பெண் வலியையும் துயரையும் வட்டாரம் சார்ந்து எழுதும் பெண் படைப்பாளிகள் மிகமிகக் குறைவு. அதிலும் குமரி எனும் நிலப்பரப்பிற்குள்ளாக அந்நிலம் சார்ந்த மொழியும் அம்மக்களின் வாழ்க்கையையும் தாங்கி புனைவுகள் எழுதிய பெண்படைப்பாளிகளை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். இதில் மலர்வதி குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர். இவர் எழுதிய காட்டுக்குட்டி, காத்திருந்த கருப்பாயி, தூப்புக்காரி ஆகிய மூன்று நாவல்களுமே பெண்களின் வலி நிறைந்த வாழ்க்கையையும் துயரையும் வெவ்வேறு தளங்களில் ஒரே விதமாகக் கூறுபவை. மூன்று நாவல்களிலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட வாழ்வு வாழும் பெண்களே மையப்பத்திரங்களாக உள்ளனர். அவர்கள் வாழ்வில் ஏமாற்றம், வலி, குரூரம், வன்மம் நிறைந்ததாக உள்ளது. இதனை அலங்கார ஜோடனை வார்த்தைகளினால் மேற்பூச்சு செய்யாமல் எளிய வார்த்தைகளினால் முழுக்க முழுக்க யதார்த்தவாதச் சாயலினால் நாவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. விதவிதமான போர்வைகளினால் குடும்பத்தளத்திலும் சமூகத்திலும் பெண்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தும் அநீதிகளும், தீமைகளும், புறங்கணிப்புகளும் அவர்களின் உணர்வுகளை, மனவெழுச்சிகளை மழுங்கடித்து விடுகின்றன. இதையே இம்மூன்று நாவல்களும் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

References

- Devadatta (2019) Penniya kalaisol vilakka kaiyedu, Annai therasa palkalaikalaga veliyedu, Kodaikanal, India
- Malarvathi (2011) Thuppukari, Mathi Veliyedu, Kanyakumari, India
- Malarvathi, (2016) Kattukutti, kilaku Pathippagam, Chennai, India
- Malarvathi, (2017) Kathiruntha Karupayi, kilaku Pathippagam, Chennai, India
- Prema, R. (1994) Penniyam, International Insitute of Tamil Studies, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License